

Логистический анализ позволяет выявить достоинства и недостатки в производственно-коммерческой деятельности фирмы, установить факторы, влияющие на финансовое состояние, в том числе и на уровень издержек.

Теоретической основой логистического анализа является системологическая интерпретация процесса товародвижения. Для этого синтезируется концептуальная система предприятия как покупателя (приемника) и продавца (источника) материальных ресурсов как товара. Логистическая модель предприятия отражает информационные потоки, порождаемые процессом товародвижения.

Логистические исследования могут строиться поэтапно: общая характеристика предприятия; структура и персонал; анализ поставщиков; анализ потребителей; материальная база предприятия; анализ состояния запасов; финансовое состояние предприятия; оценка конкурентоспособности. Такие исследования носят комплексный характер. Каждый пункт представленного плана может стать предметом самостоятельного анализа.

Основными задачами комплексного логистического анализа на фармацевтическом предприятии являются: анализ выполнения стратегического, тактического и оперативного логистического плана; анализ соответствия логистического стратегического плана маркетинговому и производственному; анализ качества лекарственных средств; анализ качества логистического сервиса. В основе логистического анализа должны быть заложены такие принципы научности, системного подхода, динамичности с использованием методов сравнений, цепных подстановок, индексный, процентных соотношений, факторного анализа, балансовых соотношений, а также эвристические, общей теории систем, экономической кибернетики, математической статистики, математического анализа и другие.

Для эффективной организации системы логистического анализа на фармацевтическом предприятии целесообразно разработать «Положение о проведении комплексного логистического анализа».

Список использованных источников:

1. Гаджинский А.М. Основы логистики. – М.: ИВЦ «Маркетинг», 1998. – 226 с.
2. Козлов В.К. Логистика. – СПб: 1998. – 224с.
3. Логистика/Под ред. Б.А. Аникина. – М., 1997. – 336 с.
4. Миротин Л.Б., Николин В.И., Тышбаев Ы.Э. Транспортная логистика. – 1994, 236 с.
5. Нагловский С.Н. Надёжность и экономика логистических контейнерных систем. – Ростов на Дону:РГЭА.1996. – 139с.
6. Неруш Ю.М.Коммерческая логистика. – М., 1997, - 221с.
7. Посилкина О.В.Фармацевтична логістика: Монографія. – Х.2004. -320с.
8. Черкасов С.А. Логистические и транзакционные издержки в системе товародвижения. Автореф. на соискание уч. степени канд. эк. наук. – М, 2003.

УДК 338.439.

Л.А. Петренко аспірант, м. Київ

ВИЗНАЧЕННЯ ПРІОРИТЕТІВ РОЗВИТКУ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СИРОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Дієвий розвиток підприємств будь-якої галузі не можливий без попереднього визначення пріоритетних напрямків, процедур, кроків, які, вибудовуючись в логічну послідовність, впорядковують діяльність підприємства, оптимізуючи шляхи реалізації місії та досягнення цілей.

Так пріоритетами розвитку експортного потенціалу сироробних підприємств, на нашу думку, мають стати:

1. Розвиток сировинної бази, який би забезпечував не тільки кількісне зростання молочної сировини на ринку, але і підвищення її якості.
2. Стимулювання надходження молока на сироробні підприємства шляхом поглиблення співпраці з виробниками сировини.
3. Контроль з метою нейтралізації процесу втрати позитивних якостей молока на шляху від виробника до переробника.

4. Позиціонування вітчизняних сироробних підприємств на зовнішньому ринку як виробників якісної і відносно недорогої продукції.

5. Поступовий перехід до відносно вузької (і навіть моно) спеціалізації експорту виробників-сиробів шляхом обмеження асортиментного ряду продукції, що виробляється, або зміни її структури на користь одного чи декількох сирів – лідерів.

6. Обмеження тенденції укрупнення підприємств: розмежування процесів концентрації власності в сироробній галузі і географічної концентрації виробництва.

7. Технологічне оновлення, обладнання підприємств відповідно до умов випуску продукції за європейськими стандартами та згідно з вимогами-запитами закордонних споживачів.

8. Розвиток системи довгострокових (постійних) зв'язків з країнами-споживачами, стимулювання попиту на український сир та перманентний пошук шляхів оптимізації обсягів збуту.

9. Посилення уваги до світових тенденцій виробництва сиру, змін в культурі і географії споживання цього продукту з метою вибудовування стратегічних орієнтирів вітчизняного виробництва не як відтворення, повторення досвіду інших країн, а шляхом передбачення, моделювання характеристик "сиру майбутнього".

10. Розширення географії (кількості і регіональної розпорошеності) країн-імпортерів з метою нейтралізації ризиків, що є наслідком залежності від "монополістичного споживача" українського сиру, яким на сьогодні залишається Росія.

Вибір означених пріоритетів розвитку експортного потенціалу вітчизняних сироробних підприємств є результатом аналізу їх діяльності в ретроспективі останніх років і, на нашу думку, сприятиме покращенню їх функціонування в найближчому майбутньому.

УДК 658.8

О.В. Аксютіна, здобувач, м. Дніпропетровськ

УДОСКОНАЛЕННЯ АНАЛІЗУ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність проблеми. В силу недосконалості чинної системи аналізу діяльності підприємства за бухгалтерською, податковою та статистичною звітністю необхідним є удосконалення методології аналізу виробничо-господарської діяльності.

Метою дослідження є покращення організаційно-економічного та фінансового стану підприємства за рахунок підвищення його конкурентоспроможності.

Об'єктом дослідження є організаційно-економічний механізм ВАТ "Дніпропетровський лакофарбовий завод" і ринок, на якому воно функціонує.

Предмет дослідження – оцінка виробничо-господарської діяльності на основі техніко-економічного аналізу його поточного стану.

Здійснено оцінку виробничо-господарської діяльності підприємства за допомогою багатофакторного економічного аналізу за критерієм рентабельності продажів. Запропоновано органічну модель підвищення ефективності збутової діяльності з урахуванням впливу кожного витратоутворюючого фактору на прибутковість підприємства та обчислених резервів його подальшого розвитку.

Модифікована багатофакторна схема управління виробничо-господарською діяльністю є універсальною з огляду правил бухгалтерського обліку і застосовною будь-яким підприємством лакофарбової галузі.

УДК 657.6 (477)

В.Ф.Максімова, к.е.н., м. Одеса

СТАН ПРАКТИКИ ВНУТРІШНЬОГО ЕКОНОМІЧНОГО КОНТРОЛЮ В ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Проведено обстеження 43 підприємств м. Одеси та Одеської області. Висновок невтішний: лише в 17 підприємствах (39,5 %) більш-менш належним чином функціонує внутрішній контроль. Обстеженням охоплені об'єкти, актуальні для кожного підприємства за будь-яких часів, форм